MIELIPIDE

Suomi voisi tulevaisuudessa saada huippuhyvän brändin gm-vapaasta ruuasta. **NIMIMERKKI TALOUS EDELLÄ VIIKON KYSYMYS -PALSTALLA**

LUKIJALTA

Onnea Satu Anttila

Toivottavasti kauppa käy. SOK on varmaan ulkomaanmatkalla palkinnut markkinointituen keksijän. Jaetaanhan siinäkin yhteistä etua, vai miten se on?
Ei nimimerkkiä

Virkamiehet

Virkamiehiä ylätasolta vähennettävä. Kanadassa 32 miljoonaa asukasta ja 250 000 virkamiestä. Suomessa 5 miljoonaa asukasta ja 750 000 virkamiestä?
Suhteellisuutta

Rypsiä

Kahden vuoden rypsit myymättä. Kesän siemenet ja torjunta-aineet valmiina. Laitan silti rypsilohkot hömppäheinälle, tulos parempi.
Ootellaan

Energiaa

Turpeen ja puun käyttöä tehostamalla olisimme energiaomavaraisia, mutta ”vihreät” suosivat ostoenergiaa. Työ ja verotulot valuvat ulkomaille. Tyhmää. **T.M.**

Lujuusmerkintä

Puutavaran lujuusmerkinnöistä olisi sanomista, vaan ei rohkene. Kuulijat voivat lähteä karkuun ja lukijat repiä muuten hyvän MT-lehtensä. **Sahannut**

Näin on

En ole vielä kertaakaan ostanut Yaralta lannoitteita ja olen siitä ylpeä. **Esko**

Metsävero

Metsäverotus kohtuullisen asiallisena ja kemera-tukia matalalla profiililla. **Näkemys**

Herätys

Perustuslain rikkojat valtakunnanoikeuteen. Kotitarkastus uhkaa. **Ei nimimerkkiä**

Väärin äänestetty

Italiassa ei turhaan äänestetä väärin, vaan hallitukset vaihtuvat rahoittajille sopivammiksi kätevästi ilman vaaleja.
Kohta meilläkin

Pieniä hiukkasia

Sotsin kulta-ja hopeamitalistit ovat syntyneet tai asuvat ”pienhiukkasvapailla” alueilla. Kai sekin on yksi tekijä muiden joukossa. **Katupölypakolainen**

Höpsistä

Mikä on proagrialainen huippuosaaja? Etenkään kun rahkeet eivät ole riittäneet edes alan huippuopintoihin.
Ammattilainen

Pienellä pärjää

On oltu palkkatöissä. Hommat loppuivat 1991. Pikkutilallakin pärjää, kun ei kanna vähiä rahoja konekauppaan ja tyytyy vähempään. Kerran me vain täällä eletään.
Ei nimimerkkiä

Turha kadehtia

En ymmärrä kateus sanaa viljelijöistä puhuttaessa. Kaikki on yleensä hankittu velkarahalla, koneet ja laitteet rahoitusyhtiöiden omistuksessa.
Ei nimimerkkiä

Vanhukset

Joo joo, mutta suostuvatko ne nykyvanhukset lastensa hoidettaviksi ja määrättäviksi?
Pohjan Akka

Puun hinta

Miksi metsäyhtiöt maksavat edelleen korkeampaa hintaa kuitupuusta ulkomaille kuin kotimaahan? Tämä jurppii kovasti. **Puu-ukko**

Mallimaa

Kiina on mallimaa. Siellä uusiutuvan kivihiilen poltto on tehnyt ilman niin puhtaaksi.
Ei nimimerkkiä

KARI SALONEN

Kimmo Klemola säilyttäisi luonnontilaiset suot.

Suomen suoturve ei uusiudu

Ilpo Pernaan (MT 24.2.) mukaan turvekerrokset paksuuntuvat joka vuosi 40 terawattitunnin verran ja turpeen energiakäyttö on vain 23 terawattituntia. Suomen soihin siis kertyisi lisää turve-energiaa 17 terawattituntia joka vuosi ja turvetta voitaisiin kutsua uusiutuvaksi polttoaineeksi.

Euroopan unionin taannoin Suomelle asettamien haastavien uusiutuvan energian tavoitteiden ja velvoitteiden takia monia poliitikkojakin houkuttaisi saada turve luokitelluksi uusiutuvaksi polttoaineeksi.

Kauppa- ja teollisuusministeriö tilasi tammikuussa 2001 kartoituksen turpeen elinkaarianalyysin lisätutkimustarpeista. Selvityksen pohjalta aloitettiin laaja tutkimusohjelma ”Turpeen ja turvemaiden käytön kasvihuonevaikutukset Suomessa”.

Osaltaan ministeriö lähti rahoittamaan uutta tutkimusta saadakseen tukea käsitykselle turpeen hitaasta uusiutuvuudesta. Tilastoista ja tutkimustuloksista voidaan laskea Suomen suoturpeen suuri energiatase.

Suomessa on kuivatettu suota metsätalouskäyttöön 5,4 miljoonaa hehtaaria ja maatalouskäyttöön 0,7 miljoonaa hehtaaria. Luonnontilaista suota on neljä miljoonaa hehtaaria.

Kuivatut suot ovat hiilipäästöjen lähteitä. Niissä turpeen hiili hapettuu tai ”palaa” hitaasti. Energiaksi laskettuna kuivatuilta soilta poistuu vuosittain 24 terawattituntia turvetta.

Luonnontilaisille soille arvioidaan sitoutuvan uutta turvetta noin neljän terawattitunnin verran. Kun turpeen energiakäyttö on noin 23 terawattituntia vuodessa, häviää turvetta nettona vuosittain 43 terawattituntia.

Puiden kasvu metsäojitetuilla soilla vielä toistaiseksi kompensoi hiilipäästöjä mutta ei silti tee Suomen soista hiilinieluja ja turpeesta edes hitaasti uusiutuvaa.

Suo on ainutlaatuinen eliöyhteisö ja soiden ennallistamisen tulisi olla ensisijainen keino palauttaa luonnon menetettyä monimuotoisuutta ja vähentää ihmisen käsittelemien soiden aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä. Luonnontilaiset suot tulisi säilyttää hiilinieluina.

Suuri osa Suomen soista on ojitettu turhaan, kalliisti ja luonnon kannalta vahingollisesti. Suo-ojitetuissa metsissä kasvaa kyllä mäntyä, mutta puun arvo on usein vähäinen ja puun korjuu hankalaa.

Trooppisten soiden kuivaus ja polttaminen on maailmanlaajuisesti yksi pahimmista kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttajista. Se on myös yhteydessä sademetsien hakkuisiin.

Soita kuivataan hakatun puun kuljetusten ja muun muassa palmuöljyplantaasien takia. Hyväksymällä omien soidemme tuhoamisen menetämme moraalisen oikeuden arvostella esimerkiksi indonesialaisia palmuöljy-yhtiöitä.
Kimmo Klemola
Ympäristölautakunnan varajäsen (vihr.)
Lappeenranta

Leikkauslistat eivät ratkaise vajetta

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen äsken julkaistu selvitys kertoo, että lapset ovat jättämässä terveyskeskukset. Lasten terveydenhuolto siirtyy yksityiselle sektorille. Syitä lienee monia, mutta jonot perusterveydenhuoltoon lienevät perimmäisenä taustalla.

Suomalaiset tietävät, että laadukasta hoitoa on tarjolla. Laadukkaasta hoidosta ollaan valmiita maksamaan, vaikka sitten vakuutuksen kautta. Peräti 80 prosenttia suomalaisista asuu alueella, jossa terveyskeskuslääkärin vastaanotolle ei pääse kahdessa viikossa.

Suomalaista terveydenhuoltoa on rakennettu vaiheittain. Järjestelmästä on pyritty rakentamaan kattava, ja sille on haettu useita rahoittajia. Jo nyt noin kolmannes perusterveydenhuollon lääkärikäynneistä tehdään yksityisellä sektorilla joko kela-korvauksen tai työterveyshuollon tuella.

Julkinen terveydenhuoltojärjestelmämme ei mitenkään kestäisi noiden käyntien siirtymistä julkiselle sektorille.

> Hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuuden ydinkysymyksiä on, kuinka voimme tarjota laadukasta palvelua, kun väestö vanhenee.

Hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuuden ydinkysymyksiä on, kuinka voimme tarjota laadukasta palvelua, kun väestö vanhenee. Ikääntyminen tuo mukanaan samanaikaisesti palvelutarpeen kasvun ja veronmaksajien määrän vähenemisen.

Kestävyysvaje muuttuu meistä jokaisen arjeksi, kun pohditaan, kuinka terveyspalveluiden saatavuus turvataan.

Kestävyysvajeen ratkaisun ei tarvitse olla vain leikkauslistoissa. Terveydenhuoltoa voidaan tehostaa lisäämällä asiakkaan valinnanvapautta ja monipuolistamalla tuottajakuntaa.

Kun suomalaiset ovat jo arjessaan halukkaita hakemaan laadukasta ja saatavilla olevaa hoitoa yksityiseltä sektorilta, miksi mahdollisuutta ei avattaisi kaikille?

Esillä on ollut malli, jossa raha seuraisi potilasta palveluntuottajalle, ja asiakkaalle jäävä kustannus olisi kaikille sama ja tasoltaan matala, kuten nyt terveyskeskuksissa.

Järjestelmä, jossa asiakas saisi valita, tehostaisi terveydenhuoltoa ja kannustaisi palveluntuottajia kilpailemaan asiakkaista laadulla. Yksityinen sektori ei ole kokonaiskustannuksiltaan kalliimpi kuin julkinen sektori. Tällä hetkellä asiakas maksaa itse yksityisen sektorin käynnistään senkin osan, joka julkisella sektorilla rahoitetaan verovaroin.

Järjestelmää voitaisiin avata nykyistä laajemmin siten, että asiakas voisi valita palveluntuottajan omistajatahosta riippumatta. Samalla saavutettaisiin kustannustehokkuutta ja pystyttäisiin parantamaan laatua.

Samantyyppinen malli on toteutettu muun muassa naapurimaassamme Ruotsissa, jossa perusterveydenhuolto on avattu asiakkaan valinnalle – asiakas saa valita, minkä palveluntuottajan luokse hän hakeutuu.

Ruotsin uudistus on parantanut palveluiden saatavuutta ja lisännyt lääkärikäyntejä erityisesti köyhimmillä alueilla. Samaan aikaan terveydenhuoltomenojen kasvun kärki on saatu taitettua.

Ruotsin malli ei sellaisenaan sovi Suomeen, mutta sitä kannattaa tarkastella kun pohditaan kuinka perusterveydenhuollon jonoja saataisiin purettua.
Merja Hirvonen
toimitusjohtaja
Terveyspalvelualan Liitto

Metsä-varallisuus käyttöön

Kansanedustaja Kari Rajamäki kirjoitti MT:ssä varsin poleemisen ja raflaavan kirjoituksen, johon en viitsi sen paremmin puuttua. Kysymys on senioriteetista.

Puusta, näin vielä SDP:n vallassa ollessa, maksetaan niin huonoa hintaa, että oikein naurattaa.

En tunne metsälakia, mutta ainakin on varmasti kaikkien mielestä selvää, että puuta kaadetaan liikaa ja jäljelle jäänyt puusto on käyttökelvotonta sahateollisuudessa.

Nykyinen metsänhoito on paljolti insinöörien tekemää. Insinööri on juuri se ”epeli”, joka suunnittelee kaikki metsäkoneet ja kaikki muutkin koneet.

Olisikin perustettava komitea tutkimaan nykyisen ja vähän vanhemmankin metsänhoidon tilaa. **Pekka Isoviita**
Merikarvia

Patruunaa nyt kaivataan

Hallituksen ohella laskusuhdanteen arkkitehteinä ovat toimineet suuryritysten johtajat. Ennen maailmassa patruunoilla on ollut sisua ja taitoa saada ihmiset puhaltamaan yhteen hiileen.

Vuorineuvos Juuso Walden Valkeakosken paperitehtailta vasta olikin työläisten suosiossa. Patruuna Juuso ei tiedon mukaan ottanut penniäkään bonusta itselleen vaan jakoi auliisti kaikille alaisilleen sekä auttoi taloudellisestikin työyhteisöään. Juuson sanomakin oli, että en tarvitse mitään bonuksia eikä palkkaani koroteta!

Aikanaan 1960-luvulla Tehtaan jalkapallokentälläkin pelasi Hakan nuorimies Matti Pitko ja katsomossa istui kannustamassa Juuso lippalakkeineen yleisön seassa ilman muuta yleisöä erottavaa aitausta. Kodikasta vai mitä?

Nykyajan johtajat näkyvät vain joskus ja jouluna, kun kotimaassa käyvät kääntymässä! Onko tuttu juttu?

Nyt nuo johtajat eivät osaa kuin valittaa korkeita verojaan, itkeä miljoonabonustensa pienuutta, kiristää valtioita rahan siirtämisellä verottajan ulottumattomiin ja uhata kansaa työpaikkojen lakkauttamisella.

Todellisuudessa noita bonuksia jaetaan holtittomasti tappiota takoville ja huonosti johdetuille yhtiöille. Yritysveron laskemisen jälkeen maastamme tulee miltei veroparatiisi suuryrityksille. On käsittämätöntä, miksei tuota veronalennusta tehty määräaikaiseksi niin kuin aikoinaan tehtiin eräiden yksityisyrittäjien kohdalla.

Molemmat perinteiset työväenpuolueet ovat hallituksessa. Mikseivät ne vaatineet, että veroaste palautetaan ennalleen, mikäli uudistus on kansalle vahingollinen.

Eurovaaleissakin ehdokkaiden tärkein päämäärä näyttää olevan vain jättimäisten palkkojen ja etuuksien haaliminen. Samalla kotimaassa virheitä tehneet poliitikot pääsevät piiloon, onhan puhuttu ”pakolaishallituksesta”.

Enpä ole kuullut yhdenkään ehdokkaan ajavan teemoja, joilla EU:n epäkohdat laitettaisiin kuriin. Ei ole kukaan vaatinut veroparatiisien suitsemista, optioitten kohtuullistamista tai sitä, että bonuksia johtajille saisi maksaa vain, jos yritysten työvoiman määrä on kasvanut tai ja sen maksama veromäärä on lisääntynyt. Suomi ja Eurooppa eivät kestä nykymenoa.

Työllistämisvastuut ja byrokratiavelvoitteet kasataan koko omaisuutensa riskeeraavien pienyrittäjien niskaan samalla kuin lisätään muitten rahoilla keinottelevien suuryritysjohtajien optio- ja bonusnautintaoikeuksia.

Ilokseni totean, että pitkästä aikaan on presidenttimme ottanut kantaa Suomen velkaantumisesta viimeksi valtiopäiväavauksessa 2014 kysymyksellä, milloin velanotto loppuu.

Nykyisen ulkoministerin sanomana vuonna 2012 luvattiin, että ulkomaanvelkamme alkaa pienentyä vuoden 2014 aikana. Toivotaan, toivotaan, toivotaan, että joskus...!
Matti Hirvonen
Nokia

Tarvitaanko vielä vahvemmat näytöt?

Saksalainen puolueeton tutkimuslaitos CEP julkaisi tutkimuksen, jonka mukaan Suomen kyky maksaa ulkomainen velkansa heikkeni viime vuoden ensimmäisen puolikkaan aikana selvästi.

Tutkimuslaitos luokittelee euroalueen maat neljään ryhmään, joista huonoimmassa luokassa ovat apupaketteja tarvinneet Kreikka, Irlanti, Portugali ja Espanja. Toiseksi huonoimpaan kategoriaan kuuluvat Suomen lisäksi myös Belgia ja suurten ongelmien kanssa painiva Italia.

Komissaari Rehn totesi, että Suomessa on tarpeen noin 10 vuoden suunnitelma talouden tasapainottamiseksi.

Olisiko tässä vihdoin tarpeeksi vahvat merkit luopua nykyisen hallituksen ”fantastisesta vastuun kannosta” ja annettujen ”takausten vakuuksista”? Pitäisikö alkaa ajatella oman maan etua, mihin pääministerin hätähuuto ”kuralle” saatetun talouden vastuun jakamisesta oppositiolle viittaa?

Ryhdy toimeen, Jyrki Katainen, Ari Hyvönen kannustaa.

Mutta, onko myös tarpeen saattaa nykyinen hallitus vastuuseen tekemisistään vai päästetäänkö se livahtamaan kansan selän taakse?
Ari Hyvönen
Kouvola

VIERASKOLUMNI

Ongelmat kolmea miljardia suuremmat

Suomi velkaantuu vuosittain 7–8 miljardilla eurolla. Se on kestämätöntä. Menoja on reippaasti enemmän kuin tuloja. Kun maana elämme yli varojemme, lainaamme joka päivä huikean summan rahaa tulevilta sukupolvilta.

Keskustan tavoite on lopettaa yli varoiksi eläminen.

Onko ainut vaihtoehto tilanteen korjaamiseksi sitten vain verojen jatkuva korotus tai reipas leikkauslista palveluista ja etuuksista? Keskustan mielestä näin ei ole. Ison talousongelman ratkaisussa tarvitaan lisäksi Suomen todellista uudistamista.

Näistä isoista asioista keskusta halusi tällä viikolla hallituksen kanssa keskustella, kun vastasimme myöntävästi pääministeri Kataisen kutsuun.

Suhtauduimme pääministerin kutsuun kunnioittavin ja avoimin mielin. Hallituksen kutsu oppositiolle oli muodoltaan harvinainen ja eleenä sinänsä tärkeä. Luulenpa, että suomalaiset odottavat puolueilta nyt yhteistyökykyä ja hallitukselta vihdoin päätöksiä riitelyn sijaan.

Olimme kuitenkin alunperinkin sitä mieltä, että pääministerin keskustelukutsun esityslista oli turhan kapea. Pääministeri halusi pitää tiistain keskustelun puolueiden kannoissa velkaantumisen taittamiseen. Siinä ruodittiin vain kolmen miljardin vajetta ja sen hoitamisen jaksottamista, vaikka todellisuudessa ongelma on syvempi.

Suomen pelastuskeinoihin ei keskustelussa menty. On itsestään selvää, että keskusta haluaa lopettaa velkaantumisen. Tämän kertomiseen erillistä keskustelua ei olisi tarvittu.

Valtiovarainministeriön valtiosihteeri Martti Hetemäen johtama asiantuntijaryhmä asetti rakenneuudistusten toteuttamisen reunaehdoksi leikkausten ja veronkorotusten jaksottamiselle. Hetemäen ryhmän raportin tätä osaa hallitus ei halunnut tuoda puolueiden yhteiseen pöytään puitavaksi.

Toistaiseksi nuo kaikki suuret rakenneuudistukset ovat yhä levällään. Kuntakysymyksen osalta tämä havainnollistui tämän viikon välikysymyskeskustelussa eduskunnassa. Huoli kohdistuu myös työurapäätöksiin ja eläkeuudistukseen, jotka hallitus on ulkoistanut vain työmarkkinajärjestöille. Myös yrittäjyyden tukemisen ja kasvun edellytysten pohdinta puuttui esityslistasta kokonaan.

Olemme esittäneet omat ratkaisumme Suomen ongelmiin ja yhteistyötä hallitukselle koko vaalikauden ajan. Esimerkiksi kuntauudistuksessa sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen remontissa olemme halunneet asiat parlamentaariseen valmisteluun. Tällaiseen keskusteluun hallituksella ei valitettavasti ole ollut valmiutta.

Keskustan mielestä hallituksen on kuitenkin itse hoidettava työnsä. Päätökset sen on joka tapauksessa tehtävä maaliskuun kehysriihessään. Valta ja vastuu ovat hallituksella, kullakin vuorollaan. Opposition tehtävä sen sijaan on esittää hallitukselle vaihtoehto.

Oleellista kuitenkin on, että tämä hallitus ei voi päättää seuraajansa puolesta tulevien vuosien kipeiden päätösten sisällöstä. Äänestäjillä on oltava tässä sanansa sanottavana. Vaaleilla pitää olla väliä.

Tiistain keskustelun oleellisin anti oli ehkä sittenkin siinä, että kaikille kirkastui kuva siitä ikävästä velkaperinnöstä, jonka hoitaminen Suomella on edessä. Se edellyttää vastuullisia vaalipuheita ja laajaa yhteistyökykyä. Jokaisen puolueen on kerrottava, miten alussa mainitsemani 7–8 miljardin euron vuosittainen velkaantuminen lopetetaan.

ANNIKA SAARIKKO
on keskustan varapuheenjohtaja ja kansanedustaja.

annika.saarikko@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Pitäisikö Suomen vastustaa muuntogeenisten kasvien viljelyä?

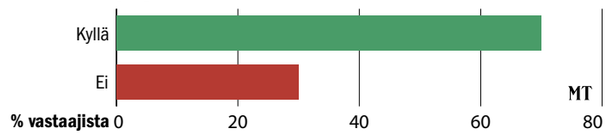

Valtaosa kaihtaa geenimuuntelua

Maaseudun Tulevaisuus kysyi tällä viikolla lukijoiden suhtautumista muuntogeenisten kasvien viljelyyn. Selvän enemmistön eli 70 prosentin mielestä Suomen pitäisi vastustaa muuntogeenisten kasvien viljelyä.

Viikon kysymykseen vastasi yli 500 lukijaa. Aihe herätti runsaasti kommentteja sekä puolesta että vastaan. Huolta herättivät muun muassa terveysvaikutukset ja gm-kasvien hallitsematon leviäminen ja risteytyminen.

”Kukaan ei voi taata, että se olisi turvallista. Geenimuunneltu soija olisi ilmeisesti edullisempaa. Jos itsellä olisi tuotantoeläimiä, ruokkisin mieluummin kalliimmalla normaalilla rehulla. En uskaltaisi ottaa riskiä siitä, että eläin sairastuisi gm-rehun takia”, pohtii nimimerkki Ei geenimuuntelulle.

”Ei ruokaa tarvita lisää maapallolle vaan ihmisiä vähemmäksi. Ainakaan luontoa peukaloimalla ei sitä voiteta, omansa on aina ennenkin takasin ottanut. Ihmisiä puolet pois ni ruoka riittää ja maapallo kiittää”, kirjoittaa Juumassi.

”Suomi voisi tulevaisuudessa saada huippuhyvän brändin gm-vapaasta ruuasta. Hintaa siitä voisi pyytää reilusti enemmän kuin muiden maiden gm-ruuasta varsinkin luomu ihmisten piireissä”, ehdottaa nimimerkki talous edellä.

Moni näkee gm-kasveissa mahdollisuuksia.

”Miksi luonnonmukaisella ja turvallisella geeninsiirtotekniikalla jalostetut kasvilajikkeet olisivat sen vaarallisempia kuin lajikkeet, joita on jo vuosikymmeniä jalostettu käyttäen radioaktiivista ydinsäteilyä ja myrkyllisiä kemiallisia mutageenejä? Nämä kyllä kelpaavat luomutuotantoonkin! Tässäkin asiassa muu maailma menee menojaan ja Eurooppa taantuu kivikaudelle, Suomi etunenässä” ihmettelee takaisin puuhun.

”Suomella olisi tietotaito kehitellä omien viljelykasvien geenimuuntelua. En kannata globaalien monopolien kuten Monsanton tapaa kuoria rahat ja väistää ongelmat. Geenimuuntelu oikein käytettynä on sama kuin nopeutettu jalostus luonnonvalinnan kautta. Kun nykyinen kannattavuus maanviljelyllä on heikko, geenimuuntelulla voisi tuloksia parantaa ja lannoituksia vähentää” näkee Tivi-faari.

”Kun maailman soijasta 80 prosenttia on tällä hetkellä gm-tavaraa, uskotteko vilpittömästi Suomeen tulevan soijan olevan ei-gm-tavaraa silloinkin, kun sitä sellaisena teille markkinoidaan?” tiedustelee kysynpä vaan.

Joko kiuru visertää?
Kevät on ottanut varaslähdön, ja leuto sää on lennättänyt muuttolintuja Suomeen. Joko teidän pelloilla saapastelee töyhtöhyyppiä? Joko ensimmäiset laulujoutsenet ovat suorittaneet ylilentonsa?

Kerro muuttolintuhavainnoistasi tutussa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*

KATJA LAMMINEN